

“Al Niño de Belén imploramos paz y consuelo para las víctimas de todas las guerras que se libran en el mundo, especialmente aquellas olvidadas; y para quienes sufren a causa de la injusticia, la inestabilidad política, la persecución religiosa y el terrorismo”.

(Papa León XIV)

UNA PAU DESARMADA I DESARMANT

En el seu primer missatge per a la Jornada Mundial de la Pau, que celebren cada 1 de gener des de 1968, el Papa Lleó XIV recupera les paraules amb què va començar la seva salutació des del balcó de la basílica de Sant Pere el dia que va ser elegit: “La pau sigui amb vosaltres... Una pau desarmada i desarmant!”.

El nou Papa demostra ser molt conscient del perill per a la pau mundial que vivim ara mateix, i és molt crític amb el clima de resignació que s'estén. El Papa considera que aquest ambient, que pot ser el millor pretext per a una revifada del bel·licisme, no és casual sinó induït. «S'arriba a considerar una culpa el fet que no se'ns prepari prou per a la guerra», diu, i aquesta lògica condueix a «una desestabilització planetària que va assumint cada dia més dramatisme i imprevisibilitat». Per això, insisteix Lleó XIV, «no és casual que les crides reiterades a incrementar la despesa militar i les decisions que això comporta siguin presentades per molts governants amb la justificació del perill enfront dels altres».

El Papa Lleó qüestiona fins i tot el tomb de les polítiques educatives, que «en lloc d'una cultura de la memòria, que preservi la consciència madurada en el segle XX i no

oblidi els seus milions de víctimes, es promouen campanyes de comunicació i programes educatius (...) que difonen la percepció d'amenaça i transmeten una noció merament armada de defensa i seguretat».

Com subvertir aquesta lògica d'acció-reacció que realimenta l'espiral de l'odi i empeny a la guerra? Aquí és on trobam l'enfocament més original del missatge del Papa Lleó. En lloc de parlar —com se sol fer— de la pau com una meta a aconseguir,

el Papa proposa considerar-la «una presència i un camí», «una petita flama amenaçada per la tempesta» que ja tenim i que cal custodiar i cultivar, tant en les relacions personals i properes com en l'acció política i les relacions internacionals.

Si veim la pau com un objectiu llunyà, arribarem a justificar la guerra com a mitjà per aconseguir-la. En canvi, si feim aquest gir i consideram la pau com allò que ja tenim i que hem de custodiar, posarem els esforços en les actituds personals i en les polítiques que preservin i no malmetin aquest tresor fràgil. Des d'aquesta perspectiva, la crida al rearmament deixa de semblar un mal menor inevitable i es revela com allò que realment és: una trampa, una amenaça.

Visquem aquest nou any centrats en aquesta proposta desarmada i desarmant. Que, com diu el Papa al final del seu missatge, «aquest sigui un fruit del Jubileu de l'Esperança, que ha impulsat milions d'éssers humans a redescobrir-se com a pelegrins i a començar en ells mateixos aquest desarmament del cor, de la ment i de la vida al qual Déu no tardarà a respondre complint les seves promeses».

Miquel Àngel Maria Ballester,
Delegat diocesà de Justícia i Pau

Fra Roger i Càritas Menorca celebren l'onzena edició del “Sopar de Nadal per a tothom” amb un format renovat

L'associació gastronòmica Fra Roger i Càritas Menorca han celebrat enguany la l'onzena edició del “Sopar de Nadal per a tothom”, una iniciativa solidària ja consolidada a l'illa, que va néixer l'any 2014 amb l'objectiu que ningú es quedi sense compartir un àpat digne per Nadal.

En aquesta edició, la iniciativa ha adoptat un format diferent: el dia de la Nit de Nadal es va celebrar un dinar de Nadal al Restaurant Escola Ca n'Agudet, en el qual van participar unes 40 persones acompanyades per Càritas Menorca des dels seus diferents projectes.

Al llarg d'aquests onze anys, el “Sopar de Nadal per a tothom” ha comptat amb la implicació de nombrosos cuiners, entitats i em-

preses col·laboradores, esdevenint un exemple de treball en xarxa i compromís social a Menorca.

Fra Roger i Càritas Menorca volen expressar el seu agraïment sincer a totes les persones, empreses col·laboradores i donants que, any rere any, fan possible aquesta iniciativa, així com a l'equip humà que l'impulsa. Un reconeixement especial a l'equip de Coca-Cola Menorca, pel seu suport continu i la seva implicació solidària.

Amb aquesta nova edició, ambdues entitats reafirmen el seu compromís amb les persones més vulnerables, posant al centre l'acompanyament, la dignitat i el valor de compartir en unes dates tan significatives.

Càritas Menorca

Càritas Menorca

la paraula de Déu

(A)

Diumenge II després de Nadal

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

24, 1-4. 12-16

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant els seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: "El Senyor de l'univers em donà una orde, el qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fé d'Israel la teva heretat, treu nous rebrots entre els meus elegits." M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li don culte davant ell en el temple sant. Així m'he establert a Sion, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimam, exercisc el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants."

Salm responsorial 147

R: El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

1, 3-6. 15-18

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota casta de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna alabança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els feels, jo no em cans de donar gràcies per vosaltres, i us record en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedesqui els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell vos dóna entre els sants.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

1, 1-5. 9-14 (versió breu)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la fosca, però la fosca no l'ha poguda ofegar. Existia el qui és la Llum verdadera, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present en el món, en el món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a ca seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascut per descendència de sang, ni pel voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Lectura del libro del Eclesiástico

24, 1-2.8-12

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sion. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor; en su heredad».

Salmo responsorial 147

R: El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

1,3-6.15-18

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

Comienzo del santo Evangelio según san Juan

1,1-5. 9-14 (versión breve)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

el comentari

Quatre paraules que ho canvien tot

el Verb, s'ha fet carn! Val la pena descompondre aquesta frase decisiva per a la nostra salvació, dir lentament aquests quatre mots per a mesurar-ne tota la seva càrrega... Pot ser no ho faré massa entenedor.

Primer de tot hi ha aquesta petita conjunció de coordinació, "i", a la que no solem fer-ne massa atenció. Aquí hi té la seva importància. Perquè ella arriba al verset 14 quan ja s'han dit moltes coses! Però es tracta de mantenir l'atenció de l'oient, mantenir el "suspens"! Al principi (era) el Verb... I el Verb era Déu... En ell hi havia la vida... I la vida era la Llum... I llavors? I llavors? I el Verb s'ha fet carn! Vet aquí on aquest testimoni volia desembocar. Aquest "i" diu tot l'esdeveniment.

Segona paraula, segon mot: "el Verb", el Logos, expressió perfecta del Pare, la verdadera Llum donada al món. Logos (Verb, Paraula) en la que Déu parla definitivament, després d'haver parlat de moltes altres maneres, diu la carta als Hebreus. Aquesta Paraula última de Déu per salvar el món.

Tercera paraula: "s'ha fet", o millor, en grec, "ha esdevingut". Alguna cosa definitiva, d'irreversible s'acaba de produir. El Verb, fins allà invisible, a partir d'ara present en el món. Perquè la quarta paraula, la paraula "carn" que hem de comprendre en sentit bíblic, explica fins a quin punt aquest Verb de Déu s'ha unit a la condició humana. Quatre paraules inaudites, quatre paraules que ho canvien tot!

Hi ha quatre qualificatius que aclareixen el Misteri. El simbolisme del nombre 4, xifra de la totalitat còsmica i de la plenitud, es troba encara valoritzada per la designació que l'evangelista Joan atribueix a aquest Verb de Déu. En la seva manera de guiar-nos vers l'acollida del Misteri, Joan proclama que aquest Verb és Paraula, Encarnació de la Promesa. Després mostra que el Verb és Llum per a tot home, Llum pel nostre món. Tot d'una ve el mot "carn" que ens revela que Déu esposa, s'uneix a la condició humana i que mai més se'n podrà separar. I Joan afegeix que, en aquest Verb encarnat, s'ha manifestat tota la Glòria de Déu. Paraula, Llum, Carn, Glòria: no és tot un itinerari pel cristià que s'hi troba dibuixat? Si ens deixam transformar per la Paraula de Déu, si esdevenim Llum amb el Crist, viurem la mateixa encarnació per a compartir un dia la seva glòria. A Nadal, amb Jesús hem de néixer al món dia a dia. Ho haurem de recordar quan recitam la professió de fe: Fill unigènit del Pare... Llum resplendor de la Llum... Déu vertader nascut del Déu vertader... (Concili de Nicea).

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
2a Setmana

DI. 5: Fèria de Nadal: 1Jn 3, 11-21 / SI 99 / Jn 1, 43-51.

Dm. 6: Epifania del Senyor (S): Is 60, 1-6 / SI 71 / Ef 3, 2-3a. 5-6 / Mt 2, 1-12.

Dc. 7: Sant Ramon de Penyafort, prevere (MO): 1Jn 3, 22-4, 6 / SI 2 / Mt 4, 12-17.

Dj. 8: Fèria de Nadal: 1Jn 4, 7-10 / SI 71 / Mc 6, 34-44.

Dv. 9: Fèria de Nadal: 1Jn 4, 11-18 / SI 71 / Mc 6, 45-52.

Ds. 10: Fèria de Nadal: 1Jn 4, 19-5, 4 / SI 71 / Lc 4, 14-22a.

Dg. 11, Baptisme del Senyor (F): Is 42, 1-4. 6-7 / SI 28 / Fets 10, 34-38 / Mt 3, 13-17.

Caminamos juntos

En la barca juntos (2)

En este artículo solo trataremos la idea clave titulada: *Carismas, vocaciones y ministerios para la misión*. Todos los cristianos estamos llamados a secundar los dones que el Espíritu Santo nos regala, con la finalidad de dar testimonio de nuestra fe y anunciar el Evangelio. Estos “regalos”, que no son de nuestra propiedad, son las vocaciones y carismas, un servicio para la unidad de la Iglesia y su misión.

Vocaciones y carismas que, por el impulso del Espíritu, se manifiestan en nosotros para esta misión, sabiendo que, debidamente acompañados, somos enviados por la Iglesia y apoyados en la tarea evangelizadora. Además, se pide mayor reconocimiento al papel de las mujeres en la Iglesia: sus dones, su vocación y su importante presencia en los distintos ámbitos eclesiales, y valora la escucha a los niños y jóvenes desde un estilo más participativo.

Señala que los discapacitados son protagonistas en la evangelización, no solo destinatarios, y los esposos, en sus respectivas familias, tienen una especial

Pàgina Web Conferència Episcopal Espanyola

misión en la Iglesia y en su compromiso con la sociedad. Reconoce el valioso aporte de las órdenes religiosas, las sociedades de vida apostólica, los institutos seculares, y los movimientos y asociaciones... de gran ayuda para que la Iglesia crezca en espíritu de comunión y participación.

A los laicos se les confía la tarea de transformar la vida cotidiana y la sociedad con los valores del Evangelio, por eso se deben impulsar y fortalecer los ministerios laicales. Por último, se resalta la importancia de la teología para comprender mejor la fe y discernir, en diálogo constante con los pastores de la Iglesia.

**María Victoria Aymerich
Martínez**

plomes del periodisme catòlic 68

Francesc B. Ponsetí Mascaró

Maonès dedicat a la gerència bancària, la docència i el periodisme confessional, havia nascut el 23 de setembre de 1861.

Era un jove quan entrà a fer part del claustre del col·legi de Sant Joan Berchmans del carrer d'Alfons III de la seva ciutat natal, creat el 1888 com a centre catòlic que preparava alumnes per al seminari, les carreres militars i el cicle de secundària. Hi va tenir de company el prestigiós Mateu Fontirroig.

En la joventut havia estat nomenat oficial segona de la Secretaria municipal de Maó. En el sector bancari, va ocupar la vicegerència del Banco de Menorca (1911), arran de la fallida del Banco de Mahón; la gerència (1924) del Banco del Comercio; i la de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Mahón,

en ser considerat «persona muy competente en contabilidad».

Una ferma fe religiosa el portà a actuar com a director gerent i cap de personal de la Federació de Sindicats Catòlics Agraris de Menorca (1921); a ser membre de la Liga Católica de Menorca, fundada el 1905; i vicepresident de l'Acadèmia Mariana de Sant Estanislau (1907).

En el camp del periodisme, va donar col·laboracions per al periòdic *Patria Chica* (1910), que volia ser un experiment molt peculiar de premsa catòlica infantil, sota la direcció de Julián Polo. A la vegada, aquesta capçalera havia conegut dos antecedents sense solució de continuïtat, *Heraldo de Mahón* (1909) y *Menorca Infantil* (1909). Morí a Maó el 14-1-1941.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

NORBERTA “NORI” ORAIZ ORDIZ

Entrevistamos a Norberta “Nori” Oraiz, carmelita misionera, natural de Filipinas, que forma parte de la comunidad de Ntra. Señora de las Virtudes de Ciutadella de Menorca.

¿Desde cuándo estás en Menorca?

-Llegué a España desde Sídney, Australia en abril del año 2022 a nuestra Casa Provincial de Madrid. Me destinaron a la Casa de Espiritualidad Sta. Teresa en Es Cubells, Ibiza, en mayo de ese mismo año. Después de un año y tres meses en Ibiza, me destinaron a la comunidad Ntra. Señora de las Virtudes, aquí en Ciutadella de Menorca, donde llegué el 23 de septiembre de 2023.

¿Cómo se vive la Navidad en tu país?

-Los españoles estuvieron presentes en Filipinas desde 1565 hasta 1898. Estamos verdaderamente agradecidos con el pueblo español por llevar la fe católica a nuestra nación. Vivimos la Navidad con mucha alegría y fiesta. Antes del día de Navidad celebramos la Misa de Gallo o “Simbang Gabi”, durante nueve días (novena) en todas las Iglesias. Los filipinos valoran mucho a la familia. La Navidad es un día de reunión, celebración litúrgica y comidas familiares. Los trabajadores filipinos, que residen en el extranjero, regresan a Filipinas para celebrar la Navidad con sus familiares. Los que trabajan y viven en otras islas dentro del país regresan también a su pueblo natal para celebrar la Navidad con todos los miembros de su familia.

¿Y qué destacas de la Navidad en Menorca?

-Las celebraciones litúrgicas de Navidad en Menorca son parecidas a las de mi país.

Lo que más me llama la atención:

-Las visitas a los distintos belenes de parroquias y domicilios.

- La obra de teatro “Els Pastorets”, que prepara el Centre Catequístic de Sant Miquel.

-Los conciertos navideños de diferentes grupos.

- La gran importancia de la Cabalgata de los Reyes Magos.

-Las “neules” que adornan los templos en Navidad.

- Y, lamentablemente, los pocos fieles que participan en las celebraciones litúrgicas.

Volviendo a tu tierra, a Filipinas, ¿qué valores necesitamos recuperar en Europa?

-Como he comentado antes, los españoles llevaron e implantaron la fe cristiana católica en nuestras islas... me parece que podemos recuperar las raíces de la fe católica española siendo humildes, sencillos y abiertos al soplo del Espíritu Santo dentro de nuestros corazones. Para escuchar el soplo del Espíritu, necesitamos silencio. Hacer silencio es un gran reto para los que están acostumbrados a los ruidos y diferentes tipos de distracciones del mundo... pero sí podemos conseguirlo. Hay veces que este soplo aparece como un vacío existencial, como una inquietud, buscando en lo material aquello que este mundo no puede satisfacer... No temamos, caminemos en confianza porque el Espíritu de Dios nos guía y nos lleva a la verdadera Felicidad.

Antoni Fullana y Sonia Febrer

Agenda

Solemnitat de l'Epifania del Senyor

Dimarts 6 de gener celebració de la festa de l'Epifania del Senyor, moment per recordar la «manifestació» del Messies que es revela a tots els pobles de la humanitat representats en els Reis Mags.

Baptisme del Senyor

Diumenge 11 de gener festa del Baptisme del Senyor, amb què es culmina el cicle de Nadal.

L'actualitat de la Diòcesi a través de WhatsApp

Apunta't al servei de comunicació per a conèixer l'actualitat de la nostra Església directament al mòbil.

Només és necessari seguir dues passes:

1-Guardar el número 681 375 127 a l'agenda de contactes del teu mòbil.

2-Enviar un WhatsApp amb la paraula "ALTA", i el teu nom i cognoms

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Després del temps de Nadal, la setmana vinent tornen els nostres programes de ràdio:

-COPE MENORCA (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", els divendres a les 13.30 h; i "Església Notícia", els diumenges a les 9.45 h.

-IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", els dissabtes a les 14.30 h.

-RADIO MARÍA (92.0 FM): "Revista Diocesana", els diumenges a les 13.30 h.

Notícies nostres

Compartiendo caminos de vida

Dia 17 de diciembre, en la parroquia de Sant Esteve, en Ciutadella, el Grupo CCV (Compartiendo Caminos de Vida), celebró la Novena al Niño Jesús, una tradición que nos conduce a la Navidad. Los cantos y las plegarias de diferentes países nos acompañaron, transmitiendo alegría y esperanza en Dios.

Servir a Dios, en cualquier país, en cualquier idioma, lleva al encuentro con Él. La vida según el Evangelio conduce a amar con la misma intensidad. Jesús, con su experiencia y vida, nos invita a empezar el camino hacia lo profundo de la realidad, hacia dentro de nuestro ser, hacia el corazón de la vida.

Quien ha recibido la Palabra corre el peligro de leerla, repetirla, conocerla, proclamarla o predicarla sin preguntarse: ¿Tengo experiencia de esta Palabra?

Cuando en el Evangelio se narra que Jesús puso en pie a la mujer encorvada, de nuevo la pregunta es: ¿Nuestro encuentro con Jesús nos pone en pie?

Bisbat de Menorca

Cuando se dice que Jesús liberó a hombres y mujeres de muchas enfermedades, nos preguntamos: ¿De qué sorderas, de qué parálisis, de qué ceguera nos ha liberado? Cuando la Palabra no hace referencia a nuestra propia experiencia, entonces "hemos aprendido" pero, realmente "no sabemos".

Carmen D'Amato

Unint cors, il·luminant el món

Dia 20 de desembre, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, els Escoltes de Menorca (MSC) van repartir la flama de la pau i de l'esperança. Dins del Santuari els participants van trobar quatre espelmes enceses que simbolitzaven la

pau, la fe, l'amor i l'esperança. Però totes elles es van anar apagant, fent referència a la situació actual del nostre món, marcat per l'individualisme, per la falta de confiança, la falta de recursos, etc.

Després, es va fer un moment de silenci i pregària, tenint present aquestes paraules de Jesús: "Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida" (Jn 8, 12). L'única llum que pot il·luminar el món és la llum que ve de Jesucrist, la llum que ve de Betlem.

Tot seguit, la llum de la Pau de Betlem es va repartir a tothom a través de candeles, i es va acabar amb una dinàmica que consistia en apuntar en un paper una paraula, una frase, un dibuix, que representés la llum que cadascun vol portar al seu entorn. Finalment, el bisbe Gerard va encoratjar els assistents a escampar per tot arreu aquesta llum de Jesús, que és la nostra força i esperança.

Katerina Pu.Diari Menorca

Acte de reconeixement a Mn.Guillermo Pons

Dia 22 de desembre va tenir lloc la copa de Nadal de l'equip de professionals que formen part del Diari Menorca, un acte durant el qual es va fer un reconeixement a tres dels principals col·laboradors de la publicació.

Entre ells, es va reconèixer al prevere menorquí Guillermo Pons, de 94 anys, que, com es va publicar al Diari Menorca, "continua amb els articles de «Memòria i vida», que durant anys ha dedicat a aspectes històrics i religiosos de Menorca i que ara són una finestra oberta al món i a temes de l'Església. Molts dels articles manifesten una il·luminació de la fe, donant valor a obres generoses, una heroica fermesa en el bé, una admiració de l'art, un respecte a la creació,

així com una gratitud al Creador i una recerca constant de la Veritat".

Gemma Andreu. Diari Menorca.

